

РЕШЕНИЕ

№ 2969

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилка

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6796** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 15.04.2010 г. по НАХД № 12619 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 23 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 113/2008 от 22.07.2009 г., издадено от началник М. А. С., с което на „К.“, за извършено нарушение по чл. 234, ал.1, т.1 от Закона за митниците /ЗМ/ е постановено отнемане в полза на държавата на 63221140 кг. желязна руда /насипно/ с обща митническа стойност 8218748,20 лв. /предмет на митническото нарушение/, като поради липсата му, е присъдена нейната легова равностойност, а на основание чл. 234, ал. 2, т.1 от ЗМ е наложена имуществена санкция в размер на 336563,31 лв., представляваща 150% от митническата стойност на стоката, предмет на нарушението.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуален представител на „К.“, в която моли същото да бъде отменено. Излага съображения за неправилност на решението и прави и възражение за изтекла абсолютната погасителна тригодишна давност, която следва да

бъде приложена във връзка с чл.3 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, счита същата за неоснователна, без да излага конкретни съображения.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, спазването на който съдът установи при съпоставка на датата, на която касаторът е била уведомена за постановеното решение – 07.07.2010 г. и входящия номер на жалбата – 20.07.2010 г.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира жалбата за ОСНОВАТЕЛНА.

Възражението на касатора за изтекла абсолютната давност за административнонаказателно преследване е основателно и решението на районния съд, както и наказателното постановление следва да се отменят.

В наказателното постановление, а и между страните е безспорно, че нарушението е извършено на 16.07.2007 г., като тригодишната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК, вр. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН, преди изменението на НК с ДВ бр.26 от 06.04.2010 г. е изтекла на 16.07.2010 г., непосредствено преди подаване на касационната жалба, в която е направено възражението за изтекла давност.

С оглед текста на чл.3, ал.2 от ЗАНН, предвиждащ, че при нормативни промени до влизане в сила на наказателното постановление се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя, не е налице основание за прилагане на по-дългата погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК, вр. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН, след изменението на кодекса.

Отделно, дори и да нямаше възражение, за прилагането ѝ, съдът следва да следи и служебно.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото Закона за административните нарушения и наказания не предвижда друго. ЗАНН не съдържа разпоредби относно давността за погасяване на административнонаказателното преследване, поради което приложение намират съответните текстове на чл.80 и чл.81 от Наказателния кодекс.

Извършителят на административно нарушение не може да бъде поставян в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление. Давността е приложима и по отношение на имуществените санкции,

налагани на еднолични търговци и юридически лица, доколкото законът не може да създава изцяло различен режим за реализиране на административнонаказателната отговорност в зависимост от субекта на тази отговорност и да позволи безсрочно преследване на едни лица при ограничаване със срок преследването на други. Посоченото би съставлявало дискриминационно третиране, което не е предвидено изрично в закон и няма основание в логиката на закона.

По посочените причини, настоящият състав счита, че разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, вр. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН намира приложение и конкретното административнонаказателно преследване е погасено с изтичането на срок от три години от извършване на нарушението, независимо от спирането или прекъсването на давността и независимо от субекта на административнонаказателната отговорност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 15.04.2010 г. по НАХД № 12619 / 2009 г., С районен съд на НК, 23 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 113/2008 от 22.07.2009 г., издадено от началник М. А. С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.